

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31 (Tel. 178).
Adres Administracji: Lwów, ul. Podwałe 3 (Tel. 73).

Cena
pojedynczego
egzemplarza
250.000 Mp.

Na dworcach
kolejowych
poza Lwowem
300.000 Mp.

Redaktor Naczelny: **JERZY KONARSKI.**

Telefon Redaktora Naczelnego 230.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

ODEZWA

KOMITETU ORGANIZACYJNEGO BANKU POLSKIEGO.

Statut Banku Polskiego, rozważany na licznych zebraniach przedstawicieli szerokiego kręgu społecznych, poddany ocenie przez ludzi nauki i wybitnych znawców potrzeb życia gospodarczego, został przyjęty przez Rząd, podpisany przez Prezydenta Rzeczypospolitej i ogłoszony w Dzienniku Ustaw (Nr. 8 z dnia 25. stycznia 1924 r.). Akt ustawodawczy został dokonany, reszta należy do społeczeństwa gdyż jego głosy rozstrzygną o charakterze prywatnym, a nie rządowym banku emisyjnego w

Polsce. Bank Polski, powołany do regulowania obiegu pieniężnego i ułatwiania kredytu w Polsce, otrzymujący od Państwa najcenniejszy przywilej emisji biletów bankowych, będących prawnym środkiem płatniczym, ma być wzorem większości banków emisyjnych w Europie, prywatną spółką akcyjną. Przy spełnieniu zagwarantowanego przestrzeżenia interesów państwowych, działalność Banku wolna będzie od wpływów tej lub innej polityki Rządu i prądów politycznych kraju. Walne Zebranie

akcjonariuszów, wybiera Radę Banku, zaś Prezydent Rzeczypospolitej mianuje Prezesa Banku, czuwającego nad przestrzeganiem statutu i kierunkiem działalności. Bank Polski przez regulowanie życia gospodarczego kraju pełnić będzie funkcje państwowe, prowadzonym zaś będzie przez czynniki społeczne. Odpowiedzialność wielka, zadanie zaszczytne.

Komitet, powołany przez Ministra Skarbu w myśl art. 91 statutu, do przygotowania organizacji Banku i ze-

brania kapitału zakładowego, przystępuje do tej pracy w tym przekonaniu, że szerokie warstwy społeczne odczuwają niezwykle ważne znaczenie instytucji, niezbędnej dla uzdrowienia stosunków pieniężnych w Polsce i przez wydatne poparcie prac Komitetu ułatwią osiągnięcie jego zamierzeń, dających przedewszystkiem do jakunajszerszego zapleciska listy akcjonariuszów, już zaplanowanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej i przez Prezesa Rządu.

WARUNKI ZAPISÓW NA AKCJE BANKU POLSKIEGO.

1) Głównym miejscem przyjmowania zapisów i wpłat na akcje Banku Polskiego są oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Poza tym przyjmują zapisy i wpłaty na rachunek Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w charakterze pośredników te instytucje finansowe, które zgłaszają gotowość przyjmowania zapisów i otrzymują do tego upoważnienie od Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

2) Wpłaty na akcje Banku mogą być dokonywane:

a) monetami złotymi, które oblicza się według równi monetarnej w stosunku do złotego (frankowi złotemu), a zatem: 100 złotych = 100 frankom austriackim = 81 markom niemieckim = 37,5 rublom rosyjskim = 95,2 koronom austriackim = 19,30 dolarom Stanów Zjedn. Am. = 45 guldenom holenderskim = 72 koronom skandynawskim = 3,965 funtom sterl.

(Monety winny być nieuszkodzone i niestarte.)

Warszawa, dnia 26. stycznia 1924 r.

b) złotem w sztabach, opatrzonych próbą Głównego Urzędu Probierczego, przyczem jeden gram czystego złota przyjmuje się jako 3,444 złotego. Złoto w sztabach przyjmuje się wyłącznie w Oddziale Głównym Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie);

c) walutami zagranicznymi i dewizami, tj. banknotami zagranicznymi, oraz czekami i wpłatami na zagranicę, podług równi 100 zł. = 19,30 dolar. Stan. Zjedn.

Sumy, wniesione w funtach sterlingach, guldenach holenderskich, koronach szwedzkich, norweskich, duńskich, frankach szwajcarskich, francuskich i belgijskich, koronach czeskich i austriackich, lirach włoskich i dolarach amerykańskich, będą przeliczone na dolary Stanów Zjedn. podług kursu dnia na podstawie notowań giełd zagranicznych.

3) Nadwyżki wpłat wypłaca się w markach polskich podług kursu dnia. Np.: subskrybentowi, wnoszącemu 100

dolarów na 5 akcji Banku Polskiego (500 złotych po 19,30 za 100 = 96,50 dolarów) wypłaca się w markach polskich równowartość nadwyżki, wynoszącej dol. 3,50.

4) Od wpłat, dokonywanych w czekach i wpłatach na Nowy Jork, poczynawszy od dol. 20.000 Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa będzie bonifikowała odsetki 3% rocznie za czas od dnia wpływu dewiz do dnia przejęcia Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przez Bank Polski. Obliczone odsetki zostaną wypłacone akcjonariuszom przez Bank Polski.

5) Zapisy oraz wpłaty na akcje Banku będą przyjmowane do dnia 31 marca 1924 r. Komitet Organizacyjny może jednak zamknąć listę zapisów wcześniej.

6) Należność za akcje do 25 sztuk winna być wniesiona jednocześnie z zapisem. Zapisujący się w Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na większą ilość akcji mogą przy zapisie

wpłacić, oprócz całkowitej należności za 25 akcji, 25% pozostałej sumy, resztę zaś winni wnieść przed 31. marca 1924 r. lub w terminie 10-dniowym po ogłoszeniu wcześniejszego zamknięcia zapisów.

7) Subskrybenci, którzy nie wnieśli całej należności w terminie oznaczonym w punkcie 6-tym, tracą prawo do otrzymania nicopłaconych całkowicie akcji, wpłacona zaś zaliczka przypada na pokrycie kosztów założenia Banku.

8) W razie nieprzyjęcia w całości lub częściowo zapisu przez Komitet Organizacyjny, zwraca się subskrybentowi złożone wartości w całości lub częściowo w wysokości odpowiadającej nieprzyjętemu zapisowi.

9) Komitet Organizacyjny wydawać będzie subskrybentom Świadczenia tymczasowe w zamian kwitów, za pośrednictwem oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, względnie banków pośredniczących, po zamknięciu zapisów, o czym nastąpi ogłoszenie w „Monitorze Polskim” i w innych pismach.

KOMITET ORGANIZACYJNY BANKU POLSKIEGO:

X. STANISŁAW ADAMSKI.
Dr. JAN KANTY STECZKOWSKI.

STANISŁAW KARPINSKI, prezes.

ZYGMUNT CHRZANOWSKI.
Dr. FRANCISZEK STEFCZYK.

Konferencja bałtycka.

Lwów, 18. lutego.

Dnia 16. bm. otwarta została konferencja bałtycka w Warszawie z udziałem ministrów spraw zagranicznych Estonii, Finlandji i Łotwy. Jakież jej cele, jakie znaczenie?

Ze strony oficjalnej mówiono o tych celach znikomo mało. P. Min. Zamojski, otwierając Zjazd zapowiedział w swój uświęcony już, ugodnikowy sposób, że idzie o „wymianę zdań” i projekty rozszerzenia współpracy politycznej, gospodarczej, kulturalnej i naukowej. W obietnicy tej zawiera się wszystko i nic, bo tem „rozszerzeniem współpracy” może być zarówno wielkiej doniosłości układ polityczny, jak też zupełnie niałowalna umowa, obciążająca n. p. ograniczony resort b. Ministerstwa kultury i sztuki.

P. Ackel, min. spr. zagr. Estonji, i p. Seija, min. spr. zagr. Łotwy, skorzystali z konferencji prasowej, aby powiedzieć nieco o swych krajach, ich przemyśle, handlu, rolnictwie, i aby wreszcie wspomnieć że współpracę polityczną, a głównie gospodarczą z sąsiadami, więc i z Polską, najzupełniej akceptują. Ponadto co moment, ogłaszając się trwożnie dokoła, przypominali, że trzeba być bardzo przezornym i ostrożnym, dziś bardziej, niż kiedykolwiek. To dmuchanie na zimne jest pierwszym prognostykiem złodziejnej atmosfery Zjazdu warszawskiego, bo i p. Zamojski w swem exposé usiłuje uspokoić kogoś, kogo by mógł Zjazd bałtycki zaniepokoić.

Ow. nastrojów zastrzeżeń i półśłów-
wek ratuje b. poseł i min. pełno-

mocny w Rydze p. Jodko, udzielając „Przeglądowi Wieczornemu” wywiadu nader interesującego i wolnego od siedmiu pieczęci milczenia. Nasz stosunek do państw bałtyckich ujmuję w następujących 5 tez:

1. Zbliżenie do Łotwy rozszerza nasz dostęp do Bałtyku.

2. Zbliżenie Polski do państw bałtyckich uprzedza opanowanie ich przez wpływy obce i nam wrogie.

3. Zbliżenie do Łotwy jest dla nas asekuracją przed napadem litewskim.

4. Zbliżenie do państw bałtyckich osłania i umacnia nasz lewy flank na wypadek wojny z Rosją. Dowódzaniej przez Rygę może mieć wielkie znaczenie.

5. Z Łotwą łączą nas interesy gospodarcze.

Tyle ze strony polskiej. A cóż zbliża państwa bałtyckie do Polski? Na pytanie to nie udzielił odpowie-

dzi nikt autorytatywny, jednak sytuacja jest dość jasna, aby ją bez oficjalnych komentarzy zrozumieć. Poza interesami handlowymi, które powodują w konsekwencji układy gospodarcze, decydującą rolę grają wspólne interesy polityczne, o których ministrowie bałtyckich państw lekają się mówić zbyt głośno. Idzie o niebezpieczeństwo rosyjskie.

Jest pewnikiem, że Rosja w chwili, gdy na jej wewnętrznym skrzepnięciu wyrosła ekspansja zewnętrzna, wznowi swój pochód ku Bałtykowi, od którego została odsunięta. Wówczas postawione zostanie zagadnienie bytu tych państw tak drobnych, bo dotychczasowych niemal zaludnieniem ludności Warszawy, branej pojedynczo (Estonia), lub podwójnie (Łotwa). Oparcie o Polskę, związanej dalszymi sojuszami, oparcie skryształowane w

formie jasnych układów gwarancyjnych, będzie wtedy faktycznie jedyną rękojmią niepodległości państw bałtyckich.

Zdawaloby się, że powyższe względy są aż nadto dostateczne do osiągnięcia najściślejszego porozumienia, więcej — do stworzenia jednolitego bloku państw, idących ręką w rękę w kwestiach wchodnich. Dlaczego zbliżenie takie dotychczas nie nastąpiło?

Niewątpliwie — aktowi temu przeciwdziałały różne siły. W Polsce miarodajną jest w pewnych wpływowych zresztą kołach opinia, że państwa bałtyckie są tworem przelotnym, skazanym prędzej czy później na wchłonięcie przez Rosję, że więc wiązanie się z temi państwami drażniłoby Rosję, Polsce zaś nie przyniosłoby żadnej korzyści, jedynie awanturniczy i kosztowny patronat. Odwrotnie nad Bałtykiem — panuje jeszcze brak zrozumienia dla niebezpieczeństwa rosyjskiego. Ludzą się, że Rosja raz na zawsze zrezygnowała z ekspansji bałtyckiej. Ulegają podszeptom Rosji, Niemiec i Litwy, które zmierzają do rozbięcia związku przez uspienie czujności i przez antypolską propagandę.

Przeszkody te jednak są do przezwyciężenia i to w imię najwyższej — interesów i Polski i państw bałtyckich, w imię przyszłości. Dlatego nie wątpimy, że konferencja warszawska usunie resztkę przesądów i uprzedzeń i przyniesie nie tylko „wymianę zdań”, ale i realny akt zbliżenia między państwami, których na prawdę nie ma dziel, a wszystko łączy.

Wstrzymanie ekspedycji polowej do bieguna półn.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).
Waszyngton 17. lutego.

Prezydent Coolidge zarządził, aby przygotowania do ekspedycji balonu sterowego do bieguna północnego na razie wstrzymać. Prezydent jest zdania, że St. Zjednoczone powinny zaniechać tego przedsięwzięcia i pozostawić decyzję w tej sprawie Kongresowi.

Gen. Sikorski Ministrem spraw wojsk.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 17. lutego.

P. Prez. Rzeczypospolitej wystosował do p. Prezesa Rady Ministrów pismo następującej treści: „Do Pana Władysława Grabskiego, Prezesa Rady Ministrów w Warszawie. Przychylając się do wniosku pańskiego zwalniam generała dywizji Kazimierza Sosnkowskiego z urzędu Ministra spraw wojskowych i równocześnie mianuję generalnego inspektora piechoty gen. dyw. Władysława Sikorskiego Ministrem spraw wojskowych. Warszawa, 17. lutego 1924. Podp. Prezydent Rzeczypospolitej Wojciechowski. Prezes Rady Ministrów Grabski“.

Równocześnie p. Prezydent Rzeczypospolitej wystosował następujące dwa pisma: „Do Pana gen. dywizji Kazimierza Sosnkowskiego, Ministra spraw wojskowych w Warszawie. Przychylając się do przedstawionego mi podania o dymisję zwalniam Pana z urzędu Ministra spraw wojskowych. Warszawa, 17. lutego 1924. Prezydent Rzeczypospolitej Wojciechowski. Prezydent Rady Ministrów Grabski“.

„Do Pana gen. dyw. Władysława Sikorskiego, gen. insp. piechoty w Warszawie. Mianuję Pana Ministrem spraw wojskowych. Warszawa, 17. lutego 1924. Prezydent Rzeczypospolitej Wojciechowski. Prezes Rady Ministrów Grabski“.

*
Lwów, 18. lutego.

General Władysław Sikorski zasiadł znowu wśród kierowników navy państwowej, przejmując w swe doświadczone i wypróbowane dłonie resort spraw wojskowych.

Wiadomość ta biegła dzisiaj rano z ust do ust, witana przez wszystkich, którym dobro Państwa leży na sercu, z uczuciem szczerego zadowolenia. I nie mogło być inaczej. Nazwisko Sikorskiego, jako budowniczego armii i państwowości polskiej, wyrzyło się trwale na kartach naszych dziejów. Człowiek że-

laznej woli, wzorowej obowiązkowości, głębokiej wiedzy fachowej, wiedzący dobrze, czego pragnie i dokąd dąży; wolny od zarazy partyjności — miał jedynie dobro ogólne i świetność Rzeczypospolitej na oku, więc i wszystkie jego poczynania, podobnym owiane duchem, witali zwolennicy porządku społecznego z uczuciem ulgi.

Mrówca praca Sikorskiego w latach przedwojennych i w epoce dziejowej zawieruchy, wykuwająca z drobnutkich atomów przyszlą naszą siłę zbrojną, która wywołała zachwyt wśród sojuszników Polski, a lęk w kadrach jej wrogów: kierowanie osobiste coraz znacześniejszymi formacjami bojowymi, szefostwo generalnego sztabu, Ministerstwo spraw wojskowych, wreszcie objęcie stanowiska Premiera — to etapy, na których Sikorski zdobywał kolejno uznanie i szacunek powszechny.

Gdy po tragicznym zgonie Prezydenta Narutowicza ujął władzę w swe ręce, odczuli wszyscy już z pierwszych zarządzeń nowego Premiera, że będą to rządy człowieka dobrej woli, lecz zarazem i silnej ręki. Wobec jego zdecydowanego stanowiska zamilkły swary partyjne, wybrzyki szaleńca — odosobniony — nie wywołał dalszych powikłań, a mocarstwa, których zaufanie zdobył, podpisują w dniu 13. marca 1923 r. uznanie naszych wschodnich granic.

Następstwa tego aktu rysują się wyraziście w naszej pamięci. Wicherzycielom wyrwano z rąk najważniejszy ałut: zasługa Sikorskiego występuje tu w rysach pełnych i jasnych.

Trzecią walną jego zasługą, to uchwycenie waluty i stabilizacja dolara na dłuższy przeciąg czasu. Czwartą, może najważniejszą — wspomniane już wyżej zaufanie zagranicy, przypieczętowane odwiedzinami generała Foch'a.

— Ten oficer jednak, ozwał się znowu rotmistrz, musi nieraz polknąć gorzką pigułkę ze strony społeczeństwa. Zarzucają mu brak elegancji; niekażdy, powiadają, umie znaleźć się odpowiednio w salonie, niekażdy chce być bawidamkiem. I to prawda. Ale trudno, by oficer polski, był lalką, jak był nią austriacki; by posładał „Schnitt“ towarzyski pruskiego lajtnanta, lub „szeroką naturę“ praporszczyka z carskiej Rosji. Zechciejcież wziąć na uwagę, że jako młodzi chłopcy dostaliśmy się w piekło wojny. Ona zjadła nam najpiękniejsze nasze lata. Gdy zaś można już było wysapać się nieco, stanęły przed nami inne, ważniejsze zadania, niż studia z dziedziny wysockiego „savoir vivre“u. I dotąd nie mamy na to czasu, ani nawet nie żal nam, że tak się ułożyły stosunki. Nas boli co innego.

Uderzył się po kolanie, aż zabrzęczały szyby.

— Do stu tysięcy furgonów, zaklął dawną formułą żołnierską. Czy nigdy już w Polsce nie będzie ciepiej? Powiadają, że do armii wtargnęły rozdźwięki, że część jej prze do lasa, druga zaś ciągnie do lasa. Nieprawda, panie! Oficer polski, gdy nałoży na siebie mundur, zna jedynego tylko zwierzchnika naczelnego:

Fr nk walor. 18 bm.	1800000
Frank walor. 19 bm.	1800000
Frank kolej. od 16 bm.	1800000
Frank poczt. od 1/II.	1900000
Frank tyton. od 2/II.	1840000

Do władzy wraca człowiek dobrej woli, a dowód to głębokiego rozumu politycznego Premiera Grabskiego i troski jego o pomyślność Państwa, że właśnie gen. Sikorskiego zaproponował P. Prezydentowi Rzeczypospolitej na stanowisko Ministra spraw wojsk. — mre. —

Przyjazd p. Thomasa do Warszawy.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).
Warszawa, 17. lutego.

Dnia 20 bm. przybywa do Warszawy dyrektor Międzynarodowego Biura pracy przy Lidze Narodów p. Albert Thomas, który będzie gościem Rządu polskiego.

Zasadniczym celem podróży p. Thomasa do Polski jest złożenie Rządowi polskiemu podziękowania za ratyfikowanie przez Sejm i Senat trzynastu międzynarodowych konwencji pracy. Pobyt p. Thomasa w Polsce trwać będzie 5 dni (4 w Warszawie a 1 dzień w Łodzi). Podczas swej bytności w Warszawie wygłosi p. Thomas 22 bm. odczyt z dziedziny ustawodawstwa społecznego i zagadnień ekonomicznych. W czasie pobytu będzie gościem zaproszonym na przyjęcie do Ministra spraw zagranicznych. Dnia 21 bm. podejmować będzie p. Thomasa Prezes Rady Ministrów. Według informacji otrzymanych ze sfer pracujących również i klasa robotnicza planuje uczczenie p. Alberta Thomasa.

Stan choroby Trockiego.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Moskwa, 17. lutego.

W stanie zdrowia Trockiego skomstatowano, że cierpi on na ogólne osłabienie organizmu, katar oskrzeli, osłabienie czynności sercowych, niedyspozycja żołądkowa. Trocki będzie mógł powrócić do zdrowia w ciągu 2 do 3 tygodni. Obecnie przebywa on w Suchanale na Kaukazie.

Prawe i obowiązki.

Polski oficer.

Korzystając ze sposobności, przyparłem rotmistrza do muru. Bądź co bądź rzecz zajmująca porozmawiać z człowiekiem, który mimo młodego wieku tyle przeżył ma za sobą. Wybuch wojny zastał go w szynielu porucznika rosyjskiego. Gdzie on wszędzie nie walczył! A kiedy nastąpiła bolszewia, ileż razy nie stawał pod ścianką, tylko zimnej krwi swej zawdzięczając ocalenie! W Kamieńcu „zajętym“ przez wojska polskie, zaciągnął się z miejsca w ich szeregi, uszczęśliwiony, że ziściło się tym sposobem najgorętsze pragnienie jego życia.

Zapytałem rotmistrza, czy ciągle jeszcze z równą radością spogląda na orzełka rogatego czapki?

— Jakże mogłoby inaczej być? — odpowiedział. — Poczucie, że się jest własnego Państwa sługą, to największa chyba rozkosz dla każdego, kto zmuszony był, wysługiwać się obcym. Jakież zadowolenie przynosić mogła mieć, Polakowi, służba w armii rosyjskiej? Przydzielony do pułku kozaków miałem pod sobą materjał ludzki, zupełnie mi obcy, naderżnięty wszelkiej kultury, w półdziki, zelazną tylko dyscy-

pliną dający się utrzymać w ryzach. Z jakąż natomiast uciechą spoglądam na naszych Maćków! Oni mnie rozumieją, ja ich. W służbie nie pofoiguję, tak samo, jak nie foigowałem Kubańcom i moi chłopcy nie mają co do tego najmniejszej wątpliwości. Lecz poza służbą — obywatel wśród równych obywateli! Głaszcze mnie poprostu po sercu zaufanie, jakie mam w mojej kompanji; dałbym się porąbać za nią. Nie pozostaje to bez wpływu także na stosunki służbowe, ułatwia utrzymanie karności, zamiast ją rozluźniać. Ten i ów rozkaz może wydawać się za surowym, to lub owe zarządzenie wymaga ze strony żołnierza ciężkiej ofiary. Staram się wtedy wytłumaczyć moim żołnierzom istotny cel takiego postępowania i nie pamiętam wypadku, by słowa moje były grochem rzucanym o ścianę.

— To też skutki, zauważyłem, rzucają się w oczy. Prawdziwa przyjemność, patrzeć, ilekroć wojsko nasze wystąpi do popisu. Co za postawa, jakie usposobienie! Austriackie szeregi przedstawiały obraz doskonale funkcjonującej maszyny; nasze niemiżej sprawne, ale ożywione duchem. Oficer polski w krótkim stosunkowo czasie dokazał nielada sztuki

głowę Państwa, rząd. Czy ta głowa nazywa się Piłsudski, czy Wojciechowski, Sikorski czy Korfanty, to mu obojętne. Ach, oficer polski ma jedno tylko pragnienie, by rząd, taki czy owaki, lewicowy, czy prawicowy, raz nakoniec uporządkował stosunki. A przedewszystkiem naprawa skarbu, na miły Bóg, naprawa skarbu, by ludzie nie przeklinały że po to wyrabaliśmy im Ojczyznę, iżby w niej gnieł z głodu. Proszę pana — niech tylko ktoś da inicjatywę, a ręce, wszyscy oficerowie wyrzekną się ochotnie, choćby całorocznej gaży, jeśli by to miało skarb nasz uzdrowić. Myśmy na wojnie nawykli do chłodu i głodu. Latami jadaliśmy z żołnierskiego kotła polewkę, w której większa radością była krupa-pecaka, niż perla na dnie morza; przez lata całe łamał się się chlebem pół na pół z trocin — potrafimy to uczynić także teraz bez trudu i żalu.

To jest widzi pan, kochany, największa troska polskiego oficera: to, że w Ojczyźnie dzisiaj nie wszystko tak jest, jak być powinno.

Esti.

Prowokacyjne wiadomości prasy sowieckiej.

(Od naszego korespondenta.)

Pogranicze polsko-sowieckie.
18. lutego.

(N.) Prasa charkowska podaje informacje z polskiego pogranicza o masowych ucieczkach Ukraińców galicyjskich przez Zbrucz do Ukrainy sowieckiej.

Jak podają charkowskie „Wisty” uciekinierzy należą do ukraińskiego obozu narodowego i uciekają przed prześladowaniami „polskich żandarmerów”.

Z kół dobrze poinformowanych dowiaduje się Wasz korespondent, że powyższe informacje prasy sowieckiej zmierzają do sprowokowania władz polskich do represji w stosunku do ukr. ludności pogranicznej. Jest faktem niezaprzeczonym, że w ostatnich miesiącach jakiegokolwiek nielegalne przekroczenie Zbrucza jest fizyczną niemożliwością.

Wobec lojalnej postawy ludności ukr. w kraju, nie ma mowy o jakiegokolwiek represjach ze strony władz polskich, o czym donoszą w celach prowokacyjnych prasa sowiecka.

Jest jednak rzeczą charakterystyczną, że w ostatnich czasach zjawiają się coraz częściej u polskich posterunków granicznych zbiegi z Sowdepji, którzy w celu uratowania się przed śmiercią uciekają z sowieckiego „raju”.

Oczywiście, że o tych faktach prasa sowiecka z zrozumiałych względów milczy.

Atak prasy sowieckiej na rząd czeski.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Moskwa, 17. lutego.

Prasa moskiewska podaje wiadomość o przybyciu do Pragi kilku przewodców rosyjskich socjal-rewolucionistów. Według tychże wiadomości Kiereński miał oświadczyć, iż socjal-rewolucionisci obrali sobie Pragę za teren swojej działalności politycznej. Z tego powodu pisma sowieckie atakują ostro rząd czeski zaznaczając, że w chwili, kiedy wszystkie kraje europejskie rozpatrują sprawę uznania de iure Rosji sowieckiej, rząd czeskosłowacki popiera w swej stolicy działalność nieprzyjaciół republiki sowieckiej.

Szalony spadek korony węgierskiej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Budapeszt, 17. lutego.

Dolar osiągnął wczoraj na czarnej giełdzie kurs 92.000 koron. Podobnie podwyższył się także kurs ustalany przez centralę dewiz. Ani wczorajsze oświadczenie ministra skarbu, ani też mowa prezydenta ministrów nie zdołały uspokoić opinii publicznej. B. minister handlu Sterenyi oświadczył, że korona węgierska spadła niżej korony austr. Dolar kosztuje w Budapeszcie drożej, niż we Wiedniu. Drożyzna artykułów pierwszej potrzeby jest ogromna. Na wczorajszej Radzie ministrów referował minister skarbu Kallay o zarządzeniach mających zapobiedz dalszej niższe korony węgierskiej. Przeciw osobom szerzącym niepokojące wiadomości będą wdrożone kroki sądowe. W kółach polityki parlamentarnej przeważa zdanie, że Kallay musi ustąpić. W ministerstwie skarbu odbyła się poufna narada dyrektorów Banków budapeszteńskich.

Rewizja traktatu Wersalskiego?

Pobżne życzenia sowieców.

(Telegram własny „Gazety Lwowskiej”).

Pogranicze polsko-sowieckie,
18. lutego.

Z Moskwy donoszą: W rządowych kółach sowieckich żywe zainteresowanie budzi sprawa rzekomo zapowiadającej się rewizji traktatu wersalskiego, ze wszystkimi wynikającymi z tego układu zobowiązaniami.

W kółach tych bowiem utrzymują, iż mające nastąpić już w najbliższej przyszłości przyjęcie Rosji i Niemiec do Ligi Narodów musi bezwarunkowo wysunąć na porządek dzienny rewizję tego traktatu, który — argumentują sowiety — został ułożony bez jakiegokolwiek udziału tych państw, mimo, iż bezpośrednio dotyczy najżywońszych interesów tych „pokrzywdzonych” krajów. Dalej twierdzą dyplomaci sowieccy, iż plan ponownej rewizji traktatu pokojowego rzekomo ma się cieszyć poparciem rządu Mac Donalda oraz tych wszystkich innych państw, które podzielają zapamiętanie Anglii co do sposobów zażegnania sporu francusko-niemieckiego oraz „utrwalenia” pokoju 5wiatowego. Mówią również, iż sowiety mają wysunąć żądanie, aby w opracowaniu nowych podstaw pokoju światowego wzięły udział nie tylko

reprezentanci wielkich mocarstw, lecz również przedstawiciele wszystkich krajów i ludów, których los państwowy może wejść w grę przy rozstrzygnięciu jakiegokolwiek z zagadnień światowych.

Ma również być dopuszczalny udział mniejszości narodowych.

Najciekawszym jest, że już w chwili obecnej odbywa się przygotowanie opinii publicznej do „uznania konieczności tego wydarzenia dziejowego”. W tym celu Kamieniew rzucił w jednym z ostatnich swych przemówień hasło „Krachu traktatu Wersalskiego”, przyczem faktyczny władca Rosji podkreślił, iż „bankructwo narzuconego w Wersalu pokoju burżuazyjnego jest najwięcej znaczącym objawem epoki dzisiejszej”. Hasło to w całej pełni podtrzymuje prasa sowiecka.

Zbytecznym chyba dodawać, iż w pojęciu dyptomatów sowieckich rewizji traktatu wersalskiego ma towarzyszyć rozważanie „kwestji rosyjskiej” w całej pełni, tj. ma być poruszana sprawa ustosunkowania się tego państwa do wszystkich tych „limfatycznych” krajów, w których skład wchodzi poszczególne peryferje byłej „Matuszki Rosji”.

Konferencja bałtycka:

Otwarcie obrad. — Konieczność ścisłej współpracy. — Podział na dwie komisje. — Helsingfors miejscem przyszłej konferencji. — Zamknięcie obrad. — Odjazd ministrów.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 18. lutego.

Dnia 16. bm. o godz. 11.40 nastąpiło w gmachu Prezydium Rady Ministrów otwarcie konferencji bałtyckiej. Na otwarcie przybyli ministrowie spraw zagr. Finlandji, Łotwy i Estonji wraz z towarzyszącymi im wyższymi urzędnikami ministerstw spraw zagranicznych państw biorących udział w konferencji oraz posłowie tychże państw akredytowani w Warszawie. Ze strony polskiej występuje zaś p. Minister Zamoyski, oraz członkowie Kom. politycznej, prawno-ekonomicznej i redakcyjnej. Konferencję zagał p. Minister Zamoyski przemówieniem wygłoszonym w języku francuskim. W odpowiedzi wygłosił minister spraw zagranicznych Estonji p. Ackel w imieniu swoim i innych przybyłych kolegów przemówienie, w którym stwierdził, że wszystkie państwa reprezentowane tutaj ocenijają doskonale konieczność ścisłej współpracy, jak również pomocy i poparcie, których będą sobie wzajemnie używały w ich stosunkach międzynarodowych, że jest zdecydowany prowadzić dalej dzieło współpracy polsko-bałtyckiej, ugruntowanej na wspólnym pragnieniu zabezpieczenia pokoju i przyczynienia się do normalnych stosunków między państwami wschodniej Europy.

Przewodniczącym Komisji obradno jedomyślnie Min. Zamoyskiego. Po przyjęciu przez zebranych porządku dziennego obrad p. Stefan Przeździecki złożył sprawozdanie rekapitulacyjne z dotychczasowej współpracy państw, biorących udział w konferencji. Następnie usta-

lono skład poszczególnych Komisji, oraz rozkład prac konferencji. O g. 14 udali się ministrowie Ackel Seja i Enkel do Belwederu, gdzie byli podejmowani śniadaniem przez p. Prezydenta Rzpltej.

Obrady konferencji toczą się w dwóch Komisjach, przyczem uchwalono, by posiedzenia Komisji nie odbywały się równocześnie, by w ten sposób umożliwić udział w pracach obu Komisji pełnego składu wszystkim zagranicznym delegacjom. Rezolucje przyjęte przez Komisje zostaną następnie skierowane do Komisji redakcyjnej.

Dalszy ciąg posiedzenia Komisji odbył się w niedzielę. Przed zawieszeniem obrad Komisji politycznej p. min. Enkel zaproponował jako miejsce przyszłej konferencji Helsingfors i zaprosił obecnych na tą konferencję, co zostało przyjęte. Następnie rozpoczęły się obrady Komisji prawno-ekonomicznej Przewodniczącym tej Komisji wybrano p. Strassburgera. Omawiano między innymi sprawę konwencji arbitrażowej pomiędzy czterema państwami, biorącymi udział w konferencji.

Wczoraj w drugim i ostatnim dniu obrad konferencji bałtyckiej Komisje prowadziły w dalszym ciągu swoje prace. Od godz. 9 rano obradowała Komisja redakcyjna, o 10 i pół zebrała się Komisja polityczna, która obradowała do godz. 12 i pół w południe pod przewodnictwem min. Zamoyskiego. Referował radca legacyjny Romer, sekretarzował p. Porulicki. O godz. 12 i pół rozpoczęły się obrady Komisji prawno-ekonomicznej pod przewodnictwem

p. Strassburgera, które trwały do godz. 1 i pół.

O g. 3.30 zebrała się ponownie Komisja redakcyjna, która ustalała ostateczny tekst powziętych przez dwie główne Komisje rezolucje, a o 4½ popołudniu Komisja prawno-ekonomiczna. Posiedzenie Komisji prawno-ekonomicznej trwało do 6 wieczorem, poczem jeszcze raz zebrała się Komisja polityczna na 1/2 godzinne posiedzenie. O g. 6½ rozpoczęło się plenarne posiedzenie Komisji, na którym sekretarz delegacji polskiej radca legacyjny p. Romer odczytał protokół zamknięcia konferencji. Ostateczne wyniki pracy Zjazdu zostaną ujęte w urzędowy komunikat i będą w najbliższych dniach podane do wiadomości publicznej. Obrady Konferencji zamknął krótkim przemówieniem przewodniczący Minister Zamoyski, który w bardzo życziwych i serdecznych słowach podziękował przybyłym ministrom za pełne zrozumienie i współdziałanie w pracach Konferencji. Poczem zamknięto obrady. Wówczas zabrał głos lotewski minister spr. zagranicznych Seja, który w bardzo wytwornej formie gorąco podziękował Ministrowi Zamoyskiemu za wytrawne i wysoce umiejętne kierowanie obradami. Podziękował także i zakończył swoje przemówienie słowami: Do widzenia. O g. 11.20 pociągiem pociągami na Zemgale odjechali do Rygi względnie do Kallina pp. ministrowie Dr. Ackel i Seja wraz z towarzyszącymi im wyższymi urzędnikami. Na dworcu żegnali odjeżdżających Min. Zamoyski, prot. dyplom. Stefan Przeździecki, Min. Bertoni, b. podsekr. stanu w M. S. Z. Strassburger, posłowie Rzeczypospolitej w Rydze i Rewlu pp. Ładoś i Dobrzyński, oraz naczelnik wydziału wschodniego w M. S. Z. p. Skrzyński.

Delegacja Ligi Narodów w osobach Senatora Siedleckiego, Hołówki i Babiańskiego doręczyła wczoraj reprezentantom państw bałtyckich specjalnie na ich przyjazd wydaną broszurę, poświęconą polityce narodów wyzwolonych.

Odebranie exequatur konsulowi japońskiemu w Władystoku.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Moskwa, 17. lutego.

Komisariat dla spraw zagranicznych oficjalnie odebrał exequatur konsulowi japońskiemu we Władystoku Watanabe Watanabe będzie odtąd uważany za osobę prywatną niepełniącą funkcji oficjalnych. Akt ten był już od dawna przygotowany, ostatecznie został przyspieszony i zastosoany na skutek rozbięcia się rokowań Jeffego z Kawakami, w kwestii uznania Rosji przez Japonię z jednej strony, a z drugiej strony na skutek uznania Rosji przez Anglię i Włochy. Również japońscy reprezentanci w Tomsku i Kijowie będą pozbawieni exequatur.

Choroba Mac Donalda.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Londyn, 17. lutego.

„Times” donosi, że Mac Donald zachorował na neuritis.

Jako ewentualnego następcę Mac Donalda na stanowisko ministra spraw zagranicznych wymieniają dotychczasowego ministra lotnictwa Thomsona.

Sprawa egzaminów urzędniczych

(Telegram Gazety Lwowskiej“.)
Warszawa, 17 lutego.

Dnia 15 b. m. odbyła się z inicjatywy zarządu Głównego Stowarzyszenia urzędników państwowych konferencja w Prezydium Rady Ministrów w sprawie egzaminów urzędniczych i projektu odroczenia stabilizacji Nacz. Wydz. personaln. prezydium Rady Ministrów Dr. Słęk wyjaśnił, że Rząd zamierza rozpocząć stabilizację urzędników już z końcem marca b. m. Natomiast proponuje odroczenie stabilizacji do roku tych urzędników, którzy nie mają jeszcze dostatecznego teoretycznego i praktycznego przygotowania. W miarę zdawania przez nich przewidzianych rozporządzeniami egzaminów będzie się dokonywała stabilizacja. Reprezentanci Zarządu głównego Stowarzyszenia urzędników państwowych postanowili w najbliższym czasie rozpatrzyć szczegółowo sprawę odroczenia stabilizacji i przyjąć do zorganizowania pomocy przygotowania do egzaminów.

Epidemia grypy w Anglii.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Londyn, 17 lutego.

Epidemia grypy zwłaszcza w Londynie nabiera bardzo wielkiego natężenia. W Londynie zaszło w pierwszym tygodniu lutego 154 wypadków śmierci na grype. W innych miastach Anglii 1.201. Poza to statystyka notuje bardzo dużą liczbę zakażeń na zapalenie płuc i choroby organów oddechowych. Na zapalenie płuc zmarło w Londynie od 3. do 10. lutego 439 osób, podczas gdy w tym samym okresie roku ubiegłego zmarło na zapalenie płuc 98 osób.

Nowe przesilenie gabinetowe w Grecji?

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)
Ateny, 17 lutego.

Rząd Skafandarisa jest zachwiany. Zachodzą poważne wątpliwości, czy parlament uchwali mu votum zaufania. Mówią o gabinetcie koalicyjnym złożonym z przedstawicieli wszystkich stronnictw pod przewodnictwem obecnego prezydenta Izby. Republikanie radykalni wywierają nacisk na Skafandarisa.

Kronika telegraficzna.

— Delegat papieski Msgr. Testa zaprzecza, jakoby padł w Spirze ofiarą napaści, zaznaczając, że wręcz przeciwnie doznał tam nadzwyczajnego przyjęcia ze strony władz francuskich oraz ludności.

— Przedmiotem zainteresowania publicznego w Anglii jest prośba strażników dokowych. Według opinii ogółu robotników wybuch strajku jest niemożliwy, jeżeli robotnicy nie uzyskają podwyżki 2 szillingów na tydzień.

— Wczoraj odbyła się w gmachu parlamentu Rzeszy wielka demonstracja na rzecz Palatynatu i Zagłębia Ruhr. Miała ona na celu zademonstrowanie niemieckości tych krajów. Obecni byli między innymi: kanclerz Marx i kilku ministrów, przedstawiciele prezydium parlamentu, frakcji poselskich, oraz posłowie Palatynatu.

— Czesko-słowacki Sąd Najwyższy w Pradze rozstrzygnął ostatecznie, że b. arcyks. Fryderyk Habsburg nie ma żadnych praw do podważenia pretensji zwrotu skoniskowatego majątku w cie szyniskiem na Śląsku.

— W Palestynie szalała olbrzymia śnieżnica. W okolicy Damaszku spadł śnieg tak wysoki, że ugrzęzły w nim dwa samochody. Następnego dnia znaleziono wszystkich pasażerów obu samochodów zmarłych na śmierć.

O wartości strategicznej Polesia.

Opinia Ministra spraw wojskowych.

Kraina, osłaniająca serce Rzplitej. — Teren z natury zn komicie obronny. — Zaniedbanie obszarów wschodnich powodem klęsk 1831. — Doświadczenia ostatniej wojny. — Trwała obronność Polski wymaga jak najściślejszego zespolenia kresów z Macierzą. — Potrzeba jasnej i jednolitej polityki kresowe.

Lwów, 18. lutego.

Były Prezes Rady Ministrów, a obecnie Minister spraw wojskowych Wł. Sikorski zamieszcza na łamach ostatniego numeru „Bellony“ interesujący artykuł poświęcony doniosłemu zagadnieniu obronności wojennej naszych Kresów wschodnich ze szczególnem uwzględnieniem roli strategicznej Polesia.

Kraina ta osłaniająca serce Rzeczypospolitej, jest — zdaniem Szan. autora — na olbrzymim obszarze naszego frontu wschodniego jedynym terenem z natury obronnym i może znakomicie wspomóc oba otwarte a podatne do rozwinięcia wielkich zamierzeń bojowych, fronty skrzydłowe (litewski i wołyńskopodolski).

W rozważaniach swych nawiązuje Minister Sikorski do tradycji strategicznej przekazanej w dziełach Prądzyńskiego i Mierosławskiego, którzy w zaniedbaniu obszarów wschodnich widzieli jeden z zasadniczych powodów klęski z 1831 r. Dawną tę teorię umacnia Minister Sikorski i rozszerza szeregiem doświadczeń ostatniej wojny i przeprowadza w tym celu niezwykle dokładną analizę całego obszaru Polesia, wykreślając w przybliżeniu

jego granice, swoisty charakter wód tamtejszych, pierwotnych lasów i osiedli, a wreszcie niżej i zaniedbanej sieci komunikacyjnej.

W ostatecznych wnioskach strategicznych i taktycznych stwierdza Minister Sikorski, że Polesie, jakkolwiek nie pozwala na rozwinięcie szerszej akcji bojowej — umożliwia jednak drobnymi stosunkowo siłami trzymanie w szachu nieprzyjaciela i ułatwia rozwinięcie zaczepnej akcji na pozostałych odcinkach.

Artykuł kończy rzut oka na niezwykłe doniosłe zagadnienie obrony naszych Kresów wsch. przed wszelkim zewnętrznym, czy też wewnętrznym nieprzyjacielem. Ten wzgląd ogólnopństwowy powinien na zawsze odrzucić wszelką myśl rewizji granic wschodnich i uszczuplenia tą drogą potencjonalnych sił Rzeczypospolitej. Trwała obronność naszego kraju wymaga jak najściślejszego zespolenia Kresów z Macierzą, co uzyskać zdolamy jedynie na podstawie jasnego i jednolitego programu polityki kresowej, któryby uniemożliwił wszelkie knowania zwrócone przeciwko bezpieczeństwu i całości utrwalonej w swych obecnych granicach Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze spraw ruskich.

Niema partji trudowej. — Separacja wsi od miast. — Bezpiecisty pośrednik ks. Kunicki. — Sprawa uniwersytecka. — Bezowocna interwencja J. Romanczuka. — Podziemni pałkarze.

Lwów, 18. lutego.

(W). Partja trudowa, najsilniejsze i najbardziej ongiś wpływowe stronnictwo ruskie, jest dzisiaj trupem politycznym. Do ruiny doprowadziła ją demagogia i brak porozumienia między przewodcami a masami ludowymi. Między inteligencją a ludem, między miastem a wsią stanęła przepaść, uniemożliwiająca wszelkie współdziałanie. Masy ludowe opowiadają się bezwzględnie za polityką pokojową, inteligencja natomiast rozdzieliła się na dwa obozy: przychylników „legalnej“ i zwolenników „rewolucyjnej“ metody w taktyce politycznej.

Wszelkie próby wynalezienia jakiegoś kompromisowego załatwienia zatargu, spełzły na niczem. Z partji, która przed rokiem jeszcze przemawiała prawie w roli dyktatorskiej i usurpowała sobie prawa przedstawicielstwa całego narodu ruskiego, pozostały strzępy, politycy dotychczasowi stracili zupełny autorytet i zaufanie wśród narodu ruskiego, a na gruzach jej zarysowuje się nowa kombinacja polityczna, na razie papierowa, do stworzenia dwóch partji narodowych: wsi i miast, zupełnie od siebie niezawisłych z programem bojowym, przyczem w miastach przewodnictwem polityczne miałyby objąć organizujące się obecnie nieszczęśliwe ruskie z stanowczem wykluczeniem inteligencji, podejrzanej nawet tylko o tendencje ugodowe. — Pionierem tego nowego programu politycznego jest ks. prałat

Kunicki, a heroldami zamysłów jego są dwa pisma ruskie: anemiczne dotychczas pod względem politycznym codzienne pismo „Nasz Prapor“ i tygodnik „Ukraińskie Słowo“, organ lwowskiego „Bractwa Mieszczkańskiego“ i prezesa jego a kandydata na radnego miejskiego p. Pretoriusa, redagowany zuchwale prawie przez znanego warchoła p. Budzynowskiego.

Ks. prałat Kunicki, co miesiąca po każdym poborze płacy kanoniczkiej z Izby skarbowej, odbywa tajemnicze podróże po kraju i werbuje zwolenników do tej nowej kombinacji politycznej, której twórcami oprócz niego, mają być: ks. Stefanowicz, Dr. Ewyn, prof. Dr. Bryk, prof. Dr. Szczurat i adw. Dr. Bilak.

Agitacja prowadzona jest bardzo intensywnie i jest bardzo prawdopodobną rzeczą, że t. zw. ugodowa partja Dra Włodzimierza Baczyńskiego musi jej uleść, a organ jej „Dilo“ znakomicie w ostatnich czasach redagowany, wobec terroryzmu przeciwników, przestanie wychodzić.

Na tle anarchji politycznej, powstał także bardzo silny rozdźwięk między ruską młodzieżą akademicką. Wobec ciężkich warunków materialnych studjowania za granicą a niskiego poziomu nauczania się w t. zw. tajnym uniwersytecie, znaczna ilość ukraińskiej młodzieży ruskiej zapisała się na uniwersytet polski w Janie Kazimierzu. Za to spotkał ją bojkot szowinistów podziemnych. Pragnący nauki, starali się przez

bardzo wpływowych pośredników nawiązać bezpośredni kontakt z egzekutywą studencką w celu pertraktacji. Gdy starania te nie doprowadziły do skutku, wygotowali oni obszerny memoriał do wszystkich ukraińskich partji politycznych, w którym starali się usprawiedliwić swój krok. Tłumaczyli się mianowicie, że postępywanie ich jest wysoce patriotycznym i że zdecydowali się na niego ze względu na interesy narodowej kultury ukraińskiej i przez wzgląd dla zdobycia dla narodu ruskiego jak największej liczby kulturalnych indywidualnych wartości. „Postępek nasz, — słowa memoriału, — na gruncie poglądów dotychczasowych, uważamy tylko jako zmianę taktyczną kroków do jednego i tego samego celu, do wytworzenia wyższego poziomu kultury narodowej i do zbudowania swego Ukraińskiego Uniwersytetu“. Lecz i ten memoriał nie dał im żadnych pozytywnych rezultatów. Wówczas wykorzystali oni jeszcze jako pośrednika do pojednania autorytet i powagę senjora politycznych działaczy ruskich p. Romanczuka, który rzeczywiście podjął się tego pośrednictwa. Na dzień 9. grudnia 1923 r. zwołał on do siebie na naradę przedstawicieli partji politycznych, działaczy uniwersyteckich, reprezentantów młodzieży i zamierzał załatwić sprawę. Lecz i to pośrednictwo nie doprowadziło do skutku. Reprezentanci niektórych partji nawet nie zjawili się osobiście, a motywa, któremi usprawiedliwiali nieobecność swoją, nie świadczyły o pojednawczych chęciach. Na tem skończyły się próby porozumienia, a rozzuchwaleni nieucy podziemni rozpoczęli zastosowywać zbrodniczy terroryzm, któremu nareszcie położyła koniec energiczna akcja władz policyjnych, zakończona całkowitą likwidacją „Kobusa“. Interwencja władz okazała się konieczną, gdyż ci rycerze podziemni rozpoczęli z przeciwnikami swoimi walkę na pałki i nawet w cerkwi, podczas nabożeństwa przygotowywali na nich napady apasowskie.

NADESLANE.

Włodzimierz Łukasiewicz

Professor Uniwersytetu

po dłu ich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzonej św. Sakramentami, zasnął w Panu w 63 roku życia d. 17 lutego 1924

Pogrzeb odbędzie się we środę d. 20 lutego 1924 r. o godz. 11 przed południem z domu żałoby przy ul. Skustkiej 1. 43 na cmentarz Łyczakowski — o czem zawiadamia Zona i Rodzina krewnych. Przyjaciół i Znajomych z prośbą o modlitwę za duszę S. p. Zmarłego.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się we czwartek b. r. o godz. 10 rano w kościele OO. Jezuitów.

Osobne zawiadomienia rozsyłane nie będą.

Franciszek hr. Czosnowski

po krótkich lecz ciężkich cierpieniach zasnął w Panu w 62 r. życia dnia 16 lutego 1924, zaopatrzonej św. Sakramentami

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Mickiewicza 1. 4 do kościoła św. Anny odbędzie się we wtorek d. 19 lutego 1924 o godz. 10 przed południem o czem w żalu pogrążona zona, córka, zięć i rodzina zawiadamiają Krewnych. Przyjaciół i Znajomych. Lwów, dnia 16 lutego 1924.

Urzędowa Cedula Giełdy Lwowskiej

Nr. 36.

Poniedziałek, 18. lutego 1924.

Waluta markowa.

A. Kursa efektów:

Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Płać:	Żądają	Transakcje	Uwagi	Kategorie:	Dywid.		Płać:	Żądają	Transakcje	Uwagi
								1921	1922				
I. Papiery państwowe.							c) Przemysłowe:						
Ceny w tysiącach							Ceny w tysiącach						
4% Państwowa pożyczka z r. 1920	1000	—	—	—	—	—	Agrohemia f. szt. a.	500	—	650	—	—	—
8½% P. z r. 1922	10000	—	—	—	—	—	Bracia Biskupscy	1000	—	—	—	—	—
II. Listy zastawne.							Browary lwowskie						
(bez kuponu bież.)							Chodorów f. cukru						
4½% Banku hip. gal.	110 złp	—	—	—	—	—	„Chybie”, fabr. cukru	1000	200	2000	40500	45500	41000—45000
4% Banku hip. gal.	—	—	—	—	—	—	Cegielski	—	300	800	2675	2825	2700—2800
4½% Bk kred. z. gal.	—	—	—	—	—	—	Ćmielów fab. porcel.	1000	200	1000	7700	8100	7850—8050
4½% Banku Małop.	—	—	—	—	—	—	Fabryka Lokomotyw	—	—	—	3475	3525	3500
4½% Bk. hip. ziemel.	—	—	—	—	—	—	Gafota fabr. obuwia	140	22	140	1475	—	—
4½% Pol. Bk. kraj.	—	—	—	—	—	—	Galicja Rafia. nafty	140	800	—	—	—	—
4% Polsk. Bk. kraj.	—	—	—	—	—	—	Górka fab. cementu	140	119	690	—	—	—
4½% Tow. kred. gal. ziemskie	—	—	—	—	—	—	„Kabel” T. p. Warsz.	1000	—	30	—	—	—
4% T. kr. gal. ziem.	—	—	—	—	—	—	Karpalit zakłady lit.	140	280	140	—	—	—
III. Oblig.							Krakus f. wód. Krak.						
(bez kuponu bież.)							„Marynin” Z. p. ogrod.						
4½% K. P. Bk. kraj.	—	—	—	—	—	—	Niemojowski f. pap.	5000	100	2500	—	—	—
4% Kom. P. B. kraj.	—	—	—	—	—	—	Oikos Zakł. prz.-drz.	1000	90	300	2375	2425	2400
4% K. lok. P. Bk. kr.	—	—	—	—	—	—	Orthwein. Kacasiński	1000	400	4000	18800	19400	19.00—19250
IV. Akcje.							Parowozy S. A. b. m.						
a) Bankowe:							Pezet Pow. Zakł. bud.						
Akcji. Związk.	280	70	140	—	—	—	„Piłotno” w Poznaniu	1000	—	750	—	—	—
Akcji. Hipoteczny	280	42	120	3275	3375	3300—3350	Pocisk zakł. amun.	500	14	170	6150	5250	5200
Handlowy w Poznaniu	1000	300	630	—	—	—	Pol. Nafta prz. wiert.	500	100	350	2100	2150	2125—2130
Komercjalny	—	—	—	—	—	—	Pol. Tow. Budowlane	500	225	400	570	580	575
Małopolski	280	56	140	2375	2525	2400—2500	Potęga Tow. huty ż.	10000	1500	2500	—	—	—
Powszechny kredytowy	280	42	140	—	—	—	Rakszawa fabr. suk.	140	100	280	14000	14600	14100—14500
Przemysłowy	280	42	130	2250	2350	2275—2325	„Rohn Zieliński” Z. m.	—	110	300	—	—	—
Polniczy S. A.	1000	250	—	—	—	—	Siersza zakł. elektr.	200	30	40	1500	—	—
Ziemski kredytowy	280	56	84	1280	1370	1300—1350	Siersza gór. zakłady	140	63	300	—	—	—
Zemelny	280	56	84	—	—	—	Spółka Akc. Wydaw.	280	—	56	—	—	—
Z. S. Z. w Poznaniu	1000	300	600	—	—	—	„Tehate”, Tow. akc.	1000	—	—	—	—	—
b) Handlowe:							Tepege gór. z. 1-6 cm						
Polski Glob	500	100	300	—	—	—	Tesp. tow. ekspl. soli	1000	150	350	27750	28000	28000—28750
Polbat	1000	160	200	—	—	—	Trzebińca f. m. S. A.	140	98	280	—	—	—
Tohan	140	70	250	—	—	—	Ursus fab. motorów	500	180	1000	—	—	—
Polsot	1000	280	210	—	—	—	Wild i Ska	500	150	500	—	—	—
Wawel	500	100	600	—	—	—	Zielewowski f. masz.	1000	170	1070	45500	48500	46000—48000

V. Waluty i Dewizy.

Kategorie:	Bilety bankowe			Czeki, przelewy i wypłaty			Uwagi
	płać	żądają	transakcje	płać	żądają	transakcje	
Dolary amerykańskie							Wakulek zarządzenia Ministra Skarbu kursa walut i dewiz notowane wyłącznie giełdy warszawskiej.
Dolary amerykańskie (drobne)							
Dolary kanadyjskie							
Dynary							
Funty szterlingi							
Franki belgijskie							
Franki francuskie							
Floreny holenderskie							
Franki szwajcarskie							
Korony austriackie							
Korony czesko-słowackie							
Korony duńskie							
Korony norweskie							
Korony szwedzkie							
Korony węgierskie							
Lej rumuński							
Liry włoskie							
Marki niemieckie							

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego. miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwaga	Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego. miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwaga
	od	do			od	do	
PSZENICA krajowa 73/74 ex 1923	35000000	36500000	*)	Mąka pszenna 40% „0”	—	80000000	*)
ŻYTO małopolskie 68/69 ex 1923	23000000	24000000	*)	Mąka pszenna 55% „1”	—	62000000	*)
JECZMIEN: małopolski browarniany	21000000	22000000	*)	Mąka pszenna 70% „4”	—	43000000	*)
JECZMIEN małopolski przemysłowy	19000000	20000000	*)	Mąka żytnia 60% „—”	—	59500000	*)
OWIES małopolski 44/45 ex 1923	21000000	21500000	*)	Mąka żytnia 70% „T”	—	52500000	*)
KUKURUDZA	—	—	—	GRYSIK kukurudziany	—	—	—
ZIEMNIAKI jadalne	—	—	—	MAKA kukurudziana	—	—	—
FASOLA biała	—	—	—	OTREB pszenny netto bez worka	—	12000000	*)
FASOLA kolorowa	—	—	—	OTREB żytni netto bez worka	—	11000000	*)
FASOLA krasa	—	—	—	KASZA HRECZANNA	—	—	—
GROCH polny	—	—	—	KASZA JAGLANNA	—	—	—
GROCH ½ Victoria	—	—	—	KASZA JECZMIENNA	—	—	—
BOBIK	—	—	—	PECAK	—	—	—
WYKA	—	—	—	MAKUCHY lne i konopne	—	—	—
MIESZANKA pastewna w ziarnie	—	—	—	MAKUCHY rzepakowe	—	—	—
LUBIN	—	—	—	KONICZYNA czerwona krajowa natur.	—	—	—
HRECZKA	—	—	—	KAPUSTA KWASZONA	—	—	—
SŁOMA prasowane	—	—	—	WORKI jutowe wyr. Stradom. Warta.	—	—	—
SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	—	Częstochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	—
LEN	—	—	—	WORKI używane, dobre, za sztukę	—	—	—

Sekretarjat Giełdy.

Generalny Sekretarz Dr. PANETH.

CENNIK NASION

znanych z niezawodnej doboroci i jakości firmy

Edmund RIEDL Lwów, Rutowskiego 3

(oryginalny skutkiem strajku drukarskiego) niemiernym wyjdzie z pod prasy. Wysyła się na żądanie.

OGŁOSZENIA.

KONKURSY.

L. 482/24. Konkurs. Przy Sądzie okręgowym w Rzeszowie opóźniona została posada podprokuratora. Posada o tę posadę należy wnosić w drodze służbowej do prokuratury przy Sądzie apelacyjnym w Krakowie do 15 marca 1924. 807-3

Prokurator przy Sądzie apelacyjnym. Kraków, dnia 11 lutego 1924.

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. I. 27/24/2. Edykt. Stroga powołowa Senka Kamińska w Korczowie wniosła skargę przeciw stronie pozwanej nieobjętej masie spadkowej Sp. Józefa Romanyk o uznanie i wpis prawa własności p. grt. 1306. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 7. marca 1924 godz. 9 przedpoł. w tym sądzie. Ponieważ masa spadkowa nie jest objęta, ustanawia się Dra Haendla adwokata w Żurawinie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona nie zostanie objęta, a oświadczeni spadkobiercy się nie stawia i nie ustanowią pełnomocnika.

Sąd powiatowy. Oddział I. Żurawno dnia 6. lutego 1924. 896

Cg. I a. 52/24/1. Edykt. Przeciw Franciszkowi Bachowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, waleśionym został do sądu okręgowego w

Wadowicach przez Józefa z Kalembów Bachowską w Tarnawie dolnej 150 pozew o uznanie własności i t. d. Na podstawie pozwu wyznaczona w tym samym Sądzie I. audjencja do ustnej rozprawy na dzień 19. lutego 1924 godzina 9 przed południem sala biura 37. Celem strzeżenia praw Franciszka Bachowskiego ustanawia się Pana adw. Dra Kłusera w Wadowicach kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie swego kuranda w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie nie zgłosi się lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd okręgowy. Oddział I. Wadowice dnia 7 lutego 1924. 893

UZNIANIA ZA ZMARŁYCH.

T. 388/23/3. Edykt. Michał Kuziów, Marka, urodzony 23 maja 1876, zamieszkały w Worochole, żołnierz zaginął na wojnie od 1915 roku bez wieści. Celem uznania go za zmarłego a małżeństwa z Marusią Kuziów za rozwiązane, wiadomości Sąd albo kuratora i obrońcę węgła małżeńskiego adw. dra Baczyńskiego w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy. 854

Sąd okręgowy. Oddz. IV. Stanisławów, dnia 2 grudnia 1923.

T. 420/23/3. Józef Towkacz, Petra, urodzony 3. stycznia 1876, zamieszkały w Żurawinicach, żołnierz, zaginął na wojnie od 1915 roku. Celem uznania go za zmarłego, wiadomości Sąd albo kuratora Michała Oreszczuka w Żurawinicach o zaginionym do 6 miesięcy. 867

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, 2. grudnia 1923.

T. 412/23/3. Edykt. Bronisław Rzeszotnik Józefa urodzony 27 grudnia 1878 zamieszkały w Tłumaczu żołnierz zaginął na froncie włoskim podczas II wojny. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego a małżeńskiego z Józefą Rzeszotnik — zawarte go za rozwiązane wzywa się, aby wiadomości Sąd albo kuratora i obrońcę węgła małżeńskiego adw. Dra Dworskiego w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy poczem Sąd rozstrzygnie na powyży wniosek. 847

Sąd okręgowy. Oddział IV. Stanisławów, dnia 6 grudnia 1923.

FIRMY.

Firm. 193. Rej. C. 111. Wykreślenie firmy zakładu ubocznego. W rejestrze C. uskuteczniłono dnia 10 stycznia 1924 przy firmie „Spółka transportowa „Cra-kovia”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, filia zakładu głównego mającego siedzibę w Krakowie pod tą samą firmą. — Siedziba Tarnów następujące wpisy: Udzielono dla tego zakładu ubocznego prokurę Samuelowi Hulisowi w Tarnowie cofnięto. Wykreślenie firmy tego zakładu ubocznego wskutek rozwiązania przedsiębiorstwa w Tarnowie. 737

Sąd okręgowy. Oddz. IV. Tarnów, dnia 5 stycznia 1924. 737-3

BIURO NIEMCZYŃSKIEJ, Lwów. plac Akademicki 3, poleca instruktorów, nauczycieli, bony, oficjalistów gospodarczych, ogrodników, leśniczego dobrze poleconego, służbę wszelką. 806-4

DR. JERZY ROSINKIEWICZ jako Likwidator Firmy Import Inwentarza żywego dla celów rolniczych Sp. z ogr. por. we Lwowie ogłasza, że Spółkę tę uchwala Walnego Zgromadzenia z dnia 29 listopada 1923 r. rozwiązała przez likwidację i wzywa wierzycieli tej Spółki do zgłaszania pretensji we Lwowie ul. Szczępa 1. 5

897

Kupuje i sprzedaje przetwojenne listy zastawne.

LICYTACJA.

Lic. 23. lutego 1924 o godzinie 12 w południe odbędzie się ofertowa licytacja na dostawę druków dla Magistratu m. Lwowa na czas od 10. marca 1924 do 15. marca 1925 w III. Departamencie Magistratu, gdzie też można przejrzeć warunki.

Spółka Akcyjna Wydawnicza

DZIAŁ PRASOWY

Warszawa; Hortensja 6. — Lwów, Chorążczyzna 31.

Echo Warszawskie najpoczytniejszy i najtańszy organ stolicy.

Gazeta Poranna organ Kresów Wschodnich, obszerny przegląd życia i stosunków na Kresach.

Gazeta Lwowska poważny dziennik polityczno-ekonomiczny.

Szczutek jedyny kolorowany tygodnik satyryczno-polityczny w Polsce.

Gazeta Bankowa organ sfer bankowo-przemysłowych.

Dział wydawnictw ekonomicznych

Lwów, Zimorowicza 5.

Skorowidz Banków Akcyjnych, Państwowych i Spółdzielni Kierowniczych Państwa Polskiego wychodzi dwa razy w roku.

Informator giełdowy polski wychodzi raz w roku.

Skorowidz adresów telegraficznych zarejestrowanych we wszystkich Urzędach pocztowych i telegraficznych Rzeczypospolitej Polskiej, wydawany przy poparciu i na podstawie źródeł urzędowych Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Spis abonentów sieci telefonicznej Małopolski.

Vademecum dla Spółek Akcyjnych zbiór ustaw i rozporządzeń.
Tabele walu owc i towarowe. Notowania we franku złotym i marce polskiej 11 walut w latach 1914 do 1923.

Dział wydawniczy książek

Lwów, Zimorowicza 5.

Wojskowy kodeks karny w brzmieniu obowiązującym na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wszystkimi rozporządzeniami i ustawami dodatkowymi, tudzież orzeczeniem Najw. Sądu Wojskowego — w opracowaniu Dra Zygmunta Rolnickiego.
Józef Mirski: „De Profundis”.

Biblioteka tęczowa:

- Nr. 1. Wacław Sieroszewski: „Na wulkanach Japonji”.
- Nr. 2. Tomasz G. Masaryk: „Słowianie po wojnie” (autoryzowany przekład Ostapa Ortwia).
Nr. 3. Jozef Jedlicz: „Teatr a kino”.
- Nr. 4. Jan Parandowski: „Rzym czarodziejski”.
- Nr. 5. Teodor Roosevelt: „Amerykanizm” (wstęp i przekład J. Mirskiego).
- Nr. 6. Karol Irzykowski: „Prolegomena do charakterologii”.

DZIAŁ TECHNICZNY

Drukarnia Nakładowa w Warszawie, Hortensja 7

Drukarnia Polska we Lwowie, Chorążczyzna 31.

Wykonuje wszelkie roboty w zakres drukarstwa i grafiki wchodzące.

Prenumerata bez odnoszenia miesięcznie 5,900.000 mp., z odnoszeniem lub pocztą mies. 6,250.000 mp., zagranicą 10,000.000 mp. — Redakcja czynna od godz. 8 rano do popoł. z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor naczelny przyniome od g. 1-2 popoł. — Listów niefrankowanych nie przyjmujemy. — Redakcja i Administracja nie zwracają. Konto Poczty Kasy O. 141 690.